

A tudományos diákköri dolgozatomban egy olyan technológiával foglalkozok, amely kihívás elé állítja a polgári jogi felelősségi szabályokat. Ezen technológia ugyanis ütköző pályára állít két olyan felelősségi alakzatot, melyek konkurálása eddig nem volt jellemző, e kettő a kontraktuális kárfelelősség illetve a termékfelelősség.

Először kitérek magára a konkrét technológiára amin keresztül feltárom az igényérvényesítéssel kapcsolatos problémákat. Ez a - még hipotetikus - technológia pedig, a nagy nyelvi modell blokklánccal történő olyan összekapcsolása, amelynek eredményeképp a modell képes lesz a felhasználó utasításainak megfelelően tranzakciókat végrehajtani a blokkláncon. Ez a felhasználás pedig több féle veszélyt is magában hordoz, amelyek a károkozás bekövetkeztét vetítik előre.

E technológiát elsőként a kontraktuális felelősségi alakzat szerint fogom vizsgálni, annál fogva, hogy a felhasználó és a modellt nyújtó vállalkozás között szerződéses viszony áll fent. Kitérek a szerződésszegés megítélésének kérdésére, továbbá annak bizonyíthatóságára és a bizonyítás során felmerülő problémákra.

Majd rátérek a termékfelelősségi vizsgálatra megmutatva, hogy az új uniós termékfelelősségi irányelv rendelkezései mennyiben teszik kezelhetővé az igényérvényesítést, az ilyen új technológiák esetében. Ennek keretében kitérek a termék, termékhiba, a bizonyíthatóság és mentesülés kérdéskörére.

Végül pedig, az előző két felelősségi alakzatot ütköztetem, az alapján, hogy a Ptk. 6:145. §, azaz a párhuzamos igények érvényesítésének kizárására vonatkozó rendelkezés mennyiben befolyásolja, akár pozitívan akár negatívan, a fogyasztó esélyeit, lehetőségeit arra, hogy kártérítési igényét érvényesíteni tudja, amennyiben egy generatív nyelvi modell kimenete által szenved el kárt.